ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 7ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2070
ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΜΑΡΤΙΟΥ 1958
Τιμή φύλλου Δραχμή Μία

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΞΕΛΙΣΣΕΤΑΙ ΟΜΑΛΩΣ πρὸς τὴν διενέργειαν ἐκλογῶν μὲ τὴν ἐνισχυμένην

Τὰ δύο μεγάλα κόμματα πιστὰ εἰς τὴν συμφωνίαν

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Στάσιμος παρέμεινε καὶ χθὲς ἡ πολιτικὴ κατάστασις. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Γεωργακόπουλος, μὴ τερματίσας τὴν μελέτην τοῦ ἐκλογικοῦ νομοσχεδίου καὶ μὴ ὁλοκληρώσας, ὡς ἐκ τούτου, τὴν διατύπωσιν τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν, δὲν ὥρισεν ἀκόμη νέαν συνάντησίν του μὲ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν δύο μεγάλων κομμάτων οὔτε καθώρισε τὴν ἡμέραν τῆς ἐμφανίσεως τῆς Κυβερνήσεως ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

Πάντως δὲν πρόκειται νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ προσέλευσις εἰς τὴν Βουλὴν αὔριον Δευτέραν, ὡς ἀρχικῶς ὑπελόγιζεν ὁ κ. πρωθυπουργός. Πιθανώτατα τοῦτο θὰ γίνῃ τὴν Τετάρτην. Τὸ ἐνδεχόμενον μὴ προσελεύσεως τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν Βουλήν, κατὰ τοὺς ἐγκύρους πολιτικοὺς κύκλους, ἀποκλείεται ἐφ' ὅσον ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶναι κάτοχος ἐνυπογράφου βεβαιώσεως τῶν συναρχηγῶν τῶν Φιλελευθέρων κ.κ. Βενιζέλου καὶ Παπανδρέου, ὡς καὶ σχετικῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Καραμανλῆ, ὅτι ἐμμένουν εἰς τὴν συμφωνίαν τῶν κομμάτων των ὑπὲρ τῆς ἐνισχυμένης ἀναλογικῆς, ὑπὲρ τῆς ὁποίας καὶ θὰ ψηφίσουν τὰ δύο κόμματα. Περίπτωσις ὑπαναχωρήσεως τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἢ τῆς ΕΡΕ δὲν ὑπῆρχε μέχρι τῆς ἐσπέρας χθές, ἀποκλείεται δὲ καὶ νὰ ὑπάρξῃ.

Ἐκ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἐπανελήφθη χθὲς ἡ δήλωσις ὅτι τοῦτο θὰ τηρήσῃ αὐστηρῶς τὴν στάσιν τὴν ὁποίαν ἐτήρησεν εἰς τὴν ἁρμοδίαν κονοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἐκλογικοῦ νομοσχεδίου, ταχθὲν ὑπὲρ τῆς ἐνισχυμένης ἀναλογικῆς.

Κατὰ ταῦτα, ἡ κατάστασις θὰ ἐξελιχθῇ ὡς ἀρχικῶς διεγράφη: Ἡ ὑπηρεσιακὴ κυβέρνησις θὰ προσέλθῃ εἰς τὴν Βουλήν, θὰ ζητήσῃ καὶ θὰ λάβῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς πλειοψηφίας, ἀποτελουμένης ἀπὸ τὴν ΕΡΕ καὶ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, θὰ ἀνακαταθέσῃ μετὰ ταῦτα ἡ κυβέρνησις τὸ ἐκλογικὸν νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον θὰ ψηφισθῇ ἐπίσης. Ἀκολούθως ἡ κυβέρνησις θὰ δημοσιεύσῃ τὸ διάταγμα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς προκηρύξεως τῶν ἐκλογῶν διὰ τὴν πρώτην ἢ τὴν δευτέραν Κυριακὴν τοῦ Μαΐου.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΡΕΝΤΗ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ κ. Κ. Ρέντη ἀνεκοινώθησαν τὰ ἑξῆς:

«Ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἀναγραφόμενα περὶ ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ριζοσπαστικοῦ Κόμματος κ. Ρέντη μετ' ἄλλων ὁμάδων, ἀνακοινοῦται: Ὁ κ. Κ. Ρέντης φρονεῖ ὅτι ὅλοι οἱ κομματικοὶ ὀργανισμοὶ καὶ πολιτικαὶ προσωπικότητες τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτικῶν κομμάτων, ποὺ ἀντιτίθενται εἰς τὸν ἐκλογικὸν νόμον ΕΡΕ—Φιλελευθέρων, ὀφείλουν νὰ συνασπισθοῦν εἰς ἑνιαίαν πολιτικὴν παράταξιν μὲ κοινὸν πρόγραμμα τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἁπλοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος, διαλυομένων τῶν ὑφισταμένων κομματικῶν ὀργανισμῶν.

Τὸ κοινὸν πρόγραμμα εἶναι «Καταστατικόν» καὶ ἀφορᾶ τὴν περιφρούρησιν τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος καὶ τὴν λειτουργίαν τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν καθὼς καὶ τὴν δυνατότητα δημιουργίας νέων κομμάτων, σύμφωνα πρὸς τὰς ἑκάστοτε τάσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐνῷ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα τῆς «ἐνισχυμένης», ἐπὶ τοῦ ὁποίου συνεφώνησαν Φιλελεύθεροι καὶ ΕΡΕ εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν μονολιθικόν, ἀποκαλύπτον συμπαιγνίαν τῶν δύο κομμάτων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁλοκληρωτικῆς μορφῆς, διότι τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ ἐκλέγει ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἑτέρου κόμματος καὶ ὁ λαὸς καταδικάζεται νὰ ἐκλέξῃ μόνον μεταξὺ τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν κομματικὸν κατάλογον τοῦ ψηφοδελτίου.

Καταλήγει δὲ ἡ ἐπιλογὴ τῶν ὑποψηφίων νὰ γίνεται ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ὑποταγῆς τῶν ὑποψηφίων πρὸς τὸν ἀρχηγὸν καὶ οὐχὶ τῶν ἱκανοτήτων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Αὐτὸν τὸν ἐθνικὸν καὶ καταστατικόν, ἂν μὴ καὶ συνταγματικὸν σκοπὸν θὰ ἔχῃ νὰ ἐπιδιώξῃ ἡ συνεργασία ὅλων τῶν πολιτικῶν προσωπικοτήτων εἰς ἑνιαίαν παράταξιν ἐθνικήν.

Ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς συντηρητικῆς παρατάξεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς φιλελευθέρας προοδευτικῆς τοῦ Κέντρου ἀφ' ἑτέρου, δὲν εἶναι τῆς παρούσης στιγμῆς, ἀλλὰ πρέπει ν' ἀναδληθῇ μετὰ τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα καὶ μετὰ τὴν καθιέρωσιν ἐκλογικοῦ συστήματος ποὺ θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐλευθέραν λειτουργίαν τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν».

Αἱ συνεννοήσεις τῶν μικρῶν κομμάτων

ΑΘΗΝΑΙ. Μεταξὺ τῶν μικροτέρων πολιτικῶν κομμάτων συνεχίσθησαν καὶ χθὲς ἐντατικῶς αἱ συνεννοήσεις διὰ τὸν τρόπον καθόδου των εἰς τὸν ἐπικείμενον ἐκλογικὸν ἀγῶνα.

Τὰ μικρότερα κόμματα διεξάγουν ἤδη τὰς μεταξύ των συνεννοήσεις μὲ βάσιν τὴν συγκρότησιν συνασπισμοῦ ὅλων μὲ συμμετοχὴν καὶ τῆς ΕΔΑ.

Κατὰ πόσον αἱ συνεννοήσεις αὐταὶ θὰ καταλήξουν εἰς συμφωνίαν δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀπὸ τοῦδε πρόβλεψις. Ἡ ΕΡΕ, ὡς ἐπανελήφθη καὶ χθές, θὰ κατέλθῃ, αὐτοτελὴς εἰς τὰς ἐκλογάς.

Ἐπίσης ἐκ τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἀποκρυσταλλοῦται ἡ ἀπόφασις, ὅπως καὶ τοῦτο κατέλθῃ αὐτοτελῶς εἰς τὰς ἐκλογάς.

Ὁ κ. Βενιζέλος διέψευσε τὰ γραφέντα, ὅτι εἶχε νεωτέραν ἐπικοινωνίαν, ἄμεσον ἢ ἔμμεσον, μὲ τὸν ἀρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν κ. Μαρκεζίνην.

Οἱ Φιλελεύθεροι δὲν θὰ συνεργασθοῦν μὲ ἀποσκιρτήσαντας

ΚΟΡΙΝΘΟΣ. Εἰς τὸ κυκλοφορήσαν χθὲς ἐνταῦθα φύλλον τῆς τοπικῆς ἐφημερίδος «Ἥλιος τῆς Ἀργολιδοκορινθίας», διαψεύδεται κατηγορηματικῶς ὅτι ἡ ἡγεσία τῶν Φιλελευθέρων διεβεβαίωσε ρητῶς τοὺς βουλευτὰς κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς παρελθούσης Πέμπτης, ὅτι ἀποκλείεται ἡ συνεργασία μὲ τοὺς ἡγηθέντας τῆς διασπαστικῆς κινήσεως τῆς ΕΡΕ.

Αἱ νεολαῖαι κομμάτων τάσσονται ὑπὲρ τῆς ἁπλῆς ἀναλογικῆς

ΑΘΗΝΑΙ. Αἱ πολιτικαὶ νεολαῖαι τῶν κομμάτων ΕΠΕΚ, Φιλελευθέρων, ΔΚΕΛ, Ἀγροτικῶν καὶ ΕΔΑ δι' ἀνακοινώσεών των, ἀπευθύνουν ἔκκλησιν πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ τὰ κόμματα, ὅπως ἀσκήσουν ὅλην τὴν ἐπιρροήν των διὰ τὴν καθιέρωσιν, ὡς ἐκλογικοῦ συστήματος, τῆς ἁπλῆς ἀναλογικῆς.

ΑΘΗΝΑΙ. Αἱ φῆμαι ποὺ κυκλοφοροῦν ὅτι παράγοντες τῆς ΕΡΕ ὑποστηρίζουν ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ ΕΡΕ ἀπέκτησε τὴν ἐν τῇ Βουλῇ πλειοψηφίαν θὰ ἀνατρέψῃ τὴν συμφωνίαν της μὲ τοὺς Φιλελευθέρους καὶ καὶ θὰ καταψηφίσῃ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸ ἐκλογικὸν νομοσχέδιον, ἵνα ἀνατραπῇ ἡ ὑπηρεσιακὴ κυβέρνησις καὶ νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν κ. Καραμανλῆν πάλιν ὁ σχηματισμὸς πολιτικῆς κυβερνήσεως ἀποτρεπομένης οὕτω τῆς προσφυγῆς εἰς τὰς ἐκλογάς, ἐχαρακτηρίζοντο ἀπὸ ἐγκύρους κύκλους τῆς ΕΡΕ ὡς ἀπολύτως ἀνακριβεῖς.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Καραμανλῆς εἶναι ἀμετατρέπτως ἀποφασισμένος νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν συμφωνίαν ὑπὲρ τῆς ἐνισχυμένης ἀναλογικῆς.

Βάσει τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1951 ἡ κατανομὴ βουλευτικῶν ἑδρῶν

ΑΘΗΝΑΙ. Κατὰ πληροφορίας προερχομένας ἐκ καλῶς πληροφορημένων πηγῶν, ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισεν, ὅπως ἡ κατανομὴ τῶν βουλευτικῶν ἑδρῶν γίνῃ βάσει τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1951, τοῦ σχετικοῦ διατάγματος δημοσιευομένου ἐντὸς τῶν ἡμερῶν.

ΕΝΩ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΠΡΟΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀμφιβάλλουν διὰ τὴν πρακτικὴν ἀξίαν μιᾶς διασκέψεως Ἀνατολῆς-Δύσεως

Ἡ διαφορετικὴ ἀξιολόγησις τῶν προτεινομένων θεμάτων

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. ΚΟΥΣΟΥΛΑ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Μολονότι μεγάλο ποσοστὸν τῆς κοινῆς γνώμης σὲ διάφορες χῶρες ἔχει ἤδη ἐκδηλωθῆ ὑπὲρ τῆς συγκλήσεως μιᾶς διασκέψεως «ἀνωτάτου ἐπιπέδου», ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ νὰ ἀντιμετωπίζῃ μὲ δόσιν σκεπτικισμοῦ τὴν πρακτικὴν ἀξίαν μιᾶς διασκέψεως τῶν ἀρχηγῶν, ἐκτὸς ἐὰν μιὰ προσεκτικὴ προπαρασκευὴ προλειάνει τὸ ἔδαφος δι' οὐσιαστικὴν συμφωνίαν. Λόγοι τῆς ἀμερικανικῆς διστακτικότητος εἶναι ἀφ' ἑνὸς ἡ μέχρι τοῦδε ἄρνησις τῶν σοβιετικῶν ἡγετῶν νὰ συζητήσουν τὰ βασικὰ θέματα ποὺ προκαλοῦν ἔντασιν τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐντελῶς διάφορος σειρὰ σπουδαιότητος τὴν ὁποίαν δίδουν τὰ Σοβιὲτ εἰς τὰ φλέγοντα διεθνῆ προβλήματα.

1. Τὸ πρόβλημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἀπασχολεῖ καὶ τὸν κομμουνιστικὸν καὶ τὸν ἐλεύθερον κόσμον, ἀλλὰ διὰ λόγους διαφορετικούς. Τὸ πρόβλημα αὐτὸ κατέχει βέβαια κεντρικὴν θέσιν εἰς τὴν σοβιετικὴν προπαγάνδαν. Ἀλλὰ ἐκτὸς τῆς προπαγανδιστικῆς πλευρᾶς, ὁ ἀφοπλισμὸς ἀπασχολεῖ τὰ Σοβιὲτ καὶ δι' ἄλλους λόγους. Ἐν πρώτοις τὸ βάρος τῶν ἐξοπλισμῶν ἔχει ἀρχίσει νὰ γίνεται ἀρκετὰ αἰσθητὸν καὶ ὁ σοβιετικὸς λαὸς δὲν φαίνεται νὰ εἶναι τόσον πειθήνιος ὅσον ἦτο ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Στάλιν. Ἐξ ἄλλου, οἱ σοβιετικοὶ ἡγέται ἐξακολουθοῦν νὰ πιστεύουν ὅτι μία σοβαρὰ μείωσις τῶν ἐξοπλισμῶν θὰ ὁδηγήσῃ τὴν Δύσιν καὶ ἰδίως τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας εἰς οἰκονομικὴν κρίσιν μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐνισχυθῇ τὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸν κίνημα. Περαιτέρω ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν πυρηνικῶν ὅπλων, διότι ἔτσι τὸ Σοβιετοκινεζικὸν συγκρότημα θὰ ἀποκτήσῃ στρατιωτικὴν ὑπεροχήν, μὲ τὰς εἰς ἀνθρώπινον ὑλικὸν πηγάς του. Ἀλλὰ δὲν ἐνδιαφέρεται καθόλου δι' ἕνα σύστημα ἀμοιβαίας ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου, καὶ τοῦτο διότι ἕνα τέτοιο σύστημα θὰ περιώριζεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τὴν ἐλευθερίαν τῶν κινήσεων τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως, θὰ ἄνοιγε τὸ ἔδαφος τῆς Σοβ. Ἑνώσεως εἰς τοὺς ξένους, καὶ θὰ ἔδιδεν εἰς τὸν σοβιετικὸν λαὸν νέας εὐκαιρίας ἐπαφῆς μὲ τὸν ἔξω κόσμον. Χωρὶς ὅμως ἕνα σύστημα ἐλέγχου καὶ ἐποπτείας ἡ Δύσις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δεχθῇ ἀφοπλισμόν. Διότι τὸ μὲν σοβιετικὸν σύστημα κυβερνήσεως μὲ τὴν δικτατορικήν του ὑφὴν καθιστᾶ δυνατὴν τὴν ἐξαπόλυσιν αἰφνιδιαστικῆς ἐπιθέσεως μόλις οἱ κυβερνῶντες κρίνουν τὴν στιγμὴν κατάλληλον, ἐνῷ τὸ δημοκρατικὸν σύστημα τῆς Δύσεως, ὅπου ἀπόφασις πολέμου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ληφθῇ ἐν κρυπτῷ, ἀλλὰ μόνον μὲ τὴν ἔγκρισιν τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐκπροσώπων τοῦ λαοῦ, ἀποκλείει αἰφνιδιαστικὴν ἐπιδρομὴν κατὰ τῆς Σοβ. Ἑνώσεως. Ὅλα τὰ ἀνωτέρω σημεῖα θὰ πρέπει νὰ διευκρινισθοῦν καὶ αἱ ἐκατέρωθεν ἀπόψεις νὰ προσεγγίσουν ἀλλήλας προτοῦ νὰ δικαιολογῆται ἡ σύγκλησις διασκέψεως ἀνωτάτου ἐπιπέδου διὰ τὴν τελικὴν συμφωνίαν.

2. Αἱ κομμουνιστοκρατούμεναι χῶραι τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης ἀποτελοῦν ἕνα ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζει ἡ Μόσχα. Ἡ τραγωδία τῆς Οὐγγαρίας κατέρριψε τὸν σοβιετικὸν μῦθον περὶ ἐθελοντικῆς προσχωρήσεως τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης εἰς τὸν κομμουνισμόν. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν μετέβαλε καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως νὰ κρατήσῃ ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν της τὴν περιοχὴν αὐτήν. Ἐπιφανειακῶς οἱ σοβιετικοὶ ἡγέται δίδουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι θεωροῦν τὸ ζήτημα τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης κλειστὸν καὶ ἐκτὸς πάσης συζητήσεως. Κατὰ βάθος ἐπιζητοῦν τρόπους διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν ὑπὸ τῆς Δύσεως ἀναγνώρισιν τοῦ καθεστῶτος τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, ὥστε νὰ χάσουν οἱ λαοὶ αὐτοὶ κάθε ἐλπίδα καὶ νὰ ὑποταχθοῦν πλέον εἰς τὴν μοῖραν των — διὰ νὰ μὴ δημιουργηθοῦν εἰς τὸ μέλλον καὶ ἄλλαι «Οὐγγαρίαι». Μιὰ τέτοια ἐγκατάλειψις τῶν λαῶν αὐτῶν ἐκ μέρους τῆς Δύσεως θὰ ἀπετέλει βέβαια ἄρνησιν τῶν στοιχειωδῶν ἀρχῶν ἠθικῆς. Μολονότι ἡ Δύσις δὲν εὐνοεῖ τὴν βιαίαν ἐπιζήτησιν τῆς ἐλευθερίας διὰ τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, μετὰ ἀπὸ τὸν σφαγιασμὸν τῆς Οὐγγαρίας, ἐν τούτοις θέλει νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐλπίδα τῶν λαῶν αὐτῶν ἄσβεστον καὶ εἰ δυνατὸν νὰ ἐπιτύχῃ κάποτε δι' αὐτοὺς τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράσουν ἐλευθέρως τὴν θέλησίν των.

3. Συναφὲς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Ἀν. Εὐρώπης εἶναι καὶ τὸ θέμα τῆς Γερμανικῆς ἑνοποιήσεως. Ὁ ἐφιάλτης τῆς σοβιετικῆς ἡγεσίας εἶναι μία ἡνωμένη Γερμανία παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Δυτικῆς συμμαχίας. Γνωρίζουν δὲ τὰ Σοβιὲτ πολὺ καλὰ ὅτι ἐὰν γίνουν ἐλεύθεραι ἐκλογαὶ εἰς τὴν Ἀν. Γερμανίαν μὲ σκοπὸν τὴν ἑνοποίησιν, τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι νὰ σαρωθῇ τὸ κομμουνιστικὸν καθεστώς. Καὶ βέβαια μιὰ ἑνιαία Γερμανία μέλος τοῦ Δυτικοῦ συνασπισμοῦ θὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἀναγκαῖον ἀντίβαρον τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Πολωνίαν νὰ ἐπιζητήσῃ μεγαλύτερον βαθμὸν ἀνεξαρτησίας ἀπὸ τὴν Μόσχαν. Διὰ νὰ ἀποκρύψουν ἀπὸ τὴν κοινὴν γνώμην τοὺς πραγματικοὺς λόγους ποὺ ἐμπνέουν τὴν πολιτικήν των ἔναντι τῆς Γερμανικῆς ἑνοποιήσεως, οἱ σοβιετικοὶ ἡγέται ζητοῦν δῆθεν τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος δι' ἀπ' εὐθείας συνομιλιῶν μεταξὺ Δυτικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Γερμανίας.

4. Τὸ θέμα τῶν ἀμερικανικῶν βάσεων ἀπασχολεῖ ἐπίσης σοβαρὰ τὴν Μόσχαν διότι αἱ βάσεις αὐταὶ ἀποτελοῦν τὸ σημαντικώτερον ἐμπόδιον εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν σοβιετικῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν. Ἐφ' ὅσον αἱ βάσεις δίδουν εἰς τὴν Δύσιν τὴν δυνατότητα ἀμέσου ἀνταποδόσεως ἐνὸς αἰφνιδιαστικοῦ πλήγματος ἢ ἐλευθερία ἀποφάσεως τῆς Μόσχας περιορίζεται σημαντικά. Αἱ βάσεις καθιστοῦν τὴν ἰδέαν αἰφνιδιαστικῆς ἐπιθέσεως ἐλάχιστα ἐλκυστικὴν διὰ τὸ Κρεμλῖνον καὶ ἀναγκάζουν τὴν σοβιετικὴν ἡγεσίαν νὰ ἐπιζητήσῃ «εἰρηνικοὺς» τρόπους διεισδύσεως εἰς τὰς πρὸς νότον χώρας τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς. Εἶναι φανερὸν ὅτι μία διάλυσις τῶν βάσεων—ἡ ὁποία δὲν θὰ ἐσήμαινεν οὐσιαστικὴν σύτοκτονίαν διὰ τὴν Δύσιν—εἶναι δυνατὴ μόνον μετὰ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς συστήματος ἐλεγχομένου ἀφοπλισμοῦ.

5. Ἡ Μέση Ἀνατολὴ εἶναι εἰς τὰ μάτια τῶν Ρώσσων ἡγετῶν ἡ «καρωτὶς» τῆς Δύσεως. Χωρὶς τὰ πετρέλαια τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ἡ οἰκονομία τῆς Δυτ. Εὐρώπης εἶναι καταδικασμένη, τοὐλάχιστον μέχρις ὅτου ἐξευρεθοῦν νέοι τρόποι παραγωγῆς ἐνεργείας. Ἡ Μόσχα γνωρίζει ὅτι ἡ Δύσις θὰ φθάσῃ καὶ μέχρι πολέμου διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἀποκοπὴν τῆς «καρωτίδος» αὐτῆς καὶ διὰ τοῦτο προσπαθεῖ νὰ ὑπονομεύσῃ τὴν θέσιν τῆς Δύσεως εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολὴν μὲ «εἰρηνικὰ» μέσα ὥστε νὰ θέσῃ τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην προ τετελεσμένου γεγονότος.

Αὐτὰ εἶναι μερικὰ μόνον ἀπὸ τὰ βασικὰ προβλήματα ποὺ θὰ ἀντιμετωπίσῃ μιὰ διάσκεψις ἀνωτάτου ἐπιπέδου. Τὸ νὰ ἀναμένῃ κανεὶς ὅτι διαφοραὶ τόσον θεμελιώδεις εἶνε δυνατὸν νὰ διευθετηθοῦν ἐντὸς τριῶν ἢ πέντε ἡμερῶν εἰς μίαν διάσκεψιν τῶν Ἀρχηγῶν ἀποτελεῖ τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς ἀφελείας.

Ἐν τούτοις ἡ σοβιετικὴ ἡγεσία διὰ προπαγανδιστικοὺς λόγους αὐτὸ ἀκριβῶς προτείνει, ὅταν ὁμιλεῖ μὲ τόσην ἐπιμονὴν διὰ τὴν σύγκλησιν μιᾶς διασκέψεως ἀνωτάτου ἐπιπέδου, ἐνῶ παραλλήλως περιορίζει εἰς τὸ ἐλάχιστον τὴν προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν—διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ ἢ τῆς διασκέψεως τῶν ὑπουργῶν—ἡ ὁποία καὶ μόνον θὰ καθίστα μίαν τοιαύτην διάσκεψιν τῶν ἀρχηγῶν κάτι περισσότερον ἀπὸ ἁπλῆν προπαγανδιστικὴν φάρσαν.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἐκμεταλλευομένη τὸν πόθον τῶν λαῶν διὰ τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης παρουσιάζεται ὡς μόνη εἰρηνόφιλος χώρα καὶ κατηγορεῖ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὅτι ὄθεν παρεμποδίζουν τὴν ἀποκατάστασιν φιλικῶν σχέσεων μὲ τὴν ἐπιμονήν των εἰς τὴν πλήρη καὶ οὐσιαστικὴν προπαρασκευὴν μιᾶς διασκέψεως ἀνωτάτου ἐπιπέδου.

ΔΗΜ. Γ. ΚΟΥΣΟΥΛΑΣ

ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΟΧΘΑΣ ΛΙΜΝΗΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Ἀεροπλάνον συνετρίβη χθὲς εἰς ἀναγκαστικὴν προσγείωσιν

ΕΞΗ ΝΕΚΡΟΙ ΕΚ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΤΡΕΙΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

ΚΑΪΡΟΝ. Ἐπιβατηγὸν ἀεροπλάνον τῆς Αἰγυπτιακῆς ἀεροπορίας «Μίερ Αἴρ» προερχόμενον ἐξ Ἀθηνῶν καὶ κατευθυνόμενον εἰς Ἀλεξάνδρειαν κατέπεσε καὶ συνετρίβη χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς ἀγρὸν πλησίον τῆς λίμνης Ματζαλὰχ εἰς ἀπόστασιν τεσσάρων μιλίων ἀπὸ τὸ Πὸρτ Σάϊδ. Ὁ πιλότος τοῦ ἀεροπλάνου ἐπεχείρησε νὰ προσγειωθῇ κατ' ἀρχὴν εἰς τὰ ἀεροδρόμια Ἀλεξανδρείας καὶ Καΐρου, τοῦτο ὅμως κατέστη ἀδύνατον διότι σφοδρὰ ἀμμοθύελλα ἐσάρωνε τοὺς διαδρόμους προσγειώσεως. Ὅταν τὰ καύσιμα τοῦ ἀεροπλάνου σχεδὸν ἐξηντλήθησαν ὁ πιλότος ἐπεχείρησε νὰ προσγειωθῇ εἰς ἀγρόν, πλὴν ὅμως τὸ ἀεροπλάνον κατεστράφη μὲ ἀποτέλεσμα νὰ φονευθοῦν 6 ἄτομα καὶ νὰ τραυματισθοῦν ἕτερα 21 ἄτομα.

Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ πληρώματος οὐδεὶς ἐπέζησε, πλὴν τῆς συνοδοῦ. Οἱ περισσότεροι τῶν ἐπιβατῶν ἦσαν Ἕλληνες.

ΑΘΗΝΑΙ. Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἐν Πὸρτ Σάϊντ προξένου τῆς Ἑλλάδος ὁ κατάλογος τῶν παθόντων Ἑλλήνων ὑπηκόων κατὰ τὸ συμβὰν εἰς τὴν ἐκεῖ περιοχὴν ἀεροπορικὸν δυστύχημα ἔχει οὕτω:

Νεκροί: Σπ. Στριφτός, Ἀν. Νομικός, Γερ. Ὀρφανίδης.

Τραυματίαι: Ν. Ρορός, Ἐλ. Σκαραμαγκᾶς καὶ Νικ. Μαλτέζος.

Κατάγματα. Π. Βαλέντης, Μαρία Βαλέντη, Εὐφροσύνη Χατζηδιάκου καὶ Δημ. Κλαδάκης.

Ἐλαφρῶς τραυματίαι: Παν. Κορνάρος, Παν. Πετρόπουλος, Δημ. Φράγκος, Ν. Τσάμης, Σταμ. Βελέντζας, Παν. Γκουρίας καὶ Νικ. Σκαρίνης.

Ἀνέπαφοι: Κ. Καρτάλης καὶ Ἀντ. Χωριατόπουλος.

Ἀπέθανεν εἰς τὴν Πράγαν ὁ Μιλτιάδης Πορφυρογένης

ΑΠΟ ΕΜΦΡΑΞΙΝ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην εἰς τὴν Πράγαν ἀπεδίωσεν ἐξ ἐμφράξεως τῆς καρδίας ὁ Μιλτιάδης Πορφυρογένης μέλος τῆς Κ. Ε. τοῦ Κ.Κ. Ἑλλάδος.

Ὁ Πορφυρογένης ἐγενήθη τὴν 12ην Φεβρουαρίου 1903 εἰς τὴν Ἀγριὰν Βόλου. Τὸ 1926 ἔγινε μέλος τοῦ ΚΚΕ, ἔλαβε δὲ μέρος εἰς τὸ 5ον καὶ 6ον συνέδριον τοῦ ΚΚΕ, τὰ ὁποῖα ἔλαβον χώραν τὸ 1934 καὶ 1935. Μετὰ τὰ συνέδρια αὐτὰ ὁ Πορφυρογένης ἐξελέγη ἀναπληρωματικὸν μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ ΚΚΕ ἀπὸ δὲ τοῦ 1945 τακτικὸν μέλος αὐτῆς.

Εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1932 ἐξελέγη βουλευτὴς τοῦ ἑνιαίου μετώπου. Ἐπίσης ἐξελέγη βουλευτὴς κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1936. Κατὰ τὴν δικτατορίαν τῆς 4ης Αὐγούστου ἐξωρίσθη μαζὶ μὲ ἄλλα στελέχη τοῦ ΚΚΕ.

Κατὰ τὴν Κατοχὴν ἀνέπτυξε πλουσίαν δρᾶσιν ὡς γραμματεὺς τῆς Κ.Ε. τοῦ ΕΑΜ. Τὸ 1944 διετέλεσεν ὑπουργὸς Ἐργασίας εἰς τὴν πρώτην μεταπελευθερωτικὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Παπανδρέου.

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,,

Η ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Ἄρθρον τοῦ κ. Ι. Π. ΚΟΥΤΣΟΧΕΡΑ

Προέδρου τῆς Ἑταιρίας Μελέτης Ἑλληνικῶν Αἰτημάτων

Ἐτερμάτισε τὸν βίον της καὶ ἡ τελευταία Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων χωρὶς νὰ ἀκουσθῇ οὔτε ἕνας λόγος